Dansk Kunstflidsforenings ny Virksomhed.

Af *Emma Gad.*

Den knap toaarige Forening har nylig fæstet Bo paa egen Haand i smukke gammeldags Lokaler over Løveapoteket Amagertorv 33 og har sat meget ind paa at gøre disse hyggelige og tiltrækkende for Medlemmerne. Men hvor kønne Lokalerne end er, saa er de jo kun det ydre i Foreningen; Virksomheden er Sjælen, og det er derfor om den, jeg her vil tale. Denne Virksomhed har 3 forskellige Grene: en Medlemsklub med Restaurant, en Skole med Tegnestue og et Udsalg med Lotteri. Naturligvis er det Skolen, der er det morsomste, fordi der altid er Udvikling og Liv ved Ungdommens Oplæring, og fordi Undervisningen her tilmed gaar ud paa en Sag, der ligger de fleste Kvinder nær, nemlig forædlet Haandgerning. Broderingen gaar det bedst med, Kunstsyning og særlig Hedebosyning falder det alle naturligt at lære; og dog er Vævning saa langt interessantere; — den er, kan man næsten sige, en højere Haandgerning, bedre egnet til at faa Præg af Individualiteten og til at frembringe skønne, uforgængelige Arbejder. Men underligt nok er Sansen for Kunstvævningens Skønhed kun ringe her i Danmark. Det vilde føre for vidt at dvæle ved den Betydning, Vævningen i Tidernes Løb har haft baade for Historien og Kunsten; vi vil kun tale om den rent dekorative Virkning, der næsten overgaar alt andet, hvad der pryder et Hjem. Intet virker saa skønt i en Stue som en Gobelin, men det forstaar Danske sjælden. Hvis man her vilde spørge nogen: Vil De helst have en stor, skøn Billedvævning, der helt kan dække deres Væg, tegnet af en Kunstner eller vil De foretrække et Landskabsbillede i forgyldt Ramme, malet af den samme Kunstner, saa vil i de ni af ti Tilfælde Maleriet blive valgt. I saa Henseende er der langt mere Forstaaelse i vore Søsterlande end her. Baade i Norge og Sverige er der en nedarvet Sans for Vævekunsten, som vi slet ikke kender, og i begge Lande har filantropisk anlagte kvindelige Kunst- og Husflidsforeninger længe spillet en Rolle; — man behøver blot at nævne »Handarbetets vänner« i Stockholm. Noget lignende vil Dansk Kunstflidsforening søge at oparbejde, men naturligvis kan et Foretagende aldrig blive ens i to Lande, fordi de forskellige Forhold og Folkeejendommeligheder altid vil gøre sine Krav gældende. En vigtig Opgave for Dansk Kunstflidsforening vil det være at bidrage til at forædle og forskønne den landlige Husflid — Folkeindustrien, som staar paa et underligt skønhedsforladt Standpunkt her til Lands sammenlignet med Sverige og Norge, hvor der tilføres Almuehjemmet paa Landet store pekuniære Værdier ved Forarbejdelsen af Træsager, Bondebrodering, Kurvefletning, Udskæring, alle disse haandforarbejdede Smaating udgaaede fra Folkelivet paa Landet, som er saa yndede i ethvert skønhedselskende Hjem, og som med Forkærlighed købes af alle Rejsende. Her findes de saa godt som ikke. kun enkelte spredte Modeller og Former kan endnu ses rundt om paa Landet. Det gælder at faa fat i disse og skabe et Salgsmarked i Kunstflidsforeningen. Dette kan kun ske ved Samvirken med Dansk Husflidsselskab, en stor men kun lidet kendt Institution, der oppebærer ikke mindre end 30,000 Kr. aarlig i Statstilskud, hvilken Sum fordeles paa omtrent 350 Foreninger rundt i Landet. Samarbejdet er allerede begyndt, idet Kunstflidsforeningens Snedkerskole for Hushaandværk fra 1 Novbr. vil blive drevet i Samvirken med Dansk Husflidsselskab i dettes Lokaler Frederiksberg Allé 22 under Ledelse af Hr. Husflidslærer Jens Torp. Et Kursus à 10 Kr. mdl., varer fra 1. Novbr. til 1. Juli og de unge Piger vil der lære alt, hvad der kommer ind under Hjemmets Haandværk, Snedkerarbejde, Limning, Møbelpolering, Opstopning, Ophængning m. m. Det er da Meningen, at de unge Piger uddanner sig til at gaa ud i Hjemmene i Dagevis, hvorved der sikkert vil kunne skabes en lønnende Erhvervsgren, da alle kender Vanskelighederne ved at faa en Svend hjem fra de store Værksteder til den Slags Smaareparationer. Ved dette Kursus bliver der to Fripladser aarlig, og i det hele taget er Friundervisning den vigtigste Opgave for den unge Forening. Hertil helliger den Sommeren. Omkring 70 unge Piger fra Kommunens Fortsættelsesskoler undervises gratis i de fire Sommermaaneder, to Timer hveranden Dag i Hedebosyning og national Hvidsøm, men hvad mere er, hver Sommer indbyder Foreningen 10 à 12 unge Piger fra Island, Sønderjylland og vore Folkehøjskoler til et 4 Maaneders Kursus i Kunstvævning med fri Rejse, frit Ophold og fri Undervisning, og da der tillige gives de unge Gæster Lejlighed til at se alt, hvad vor Hovedstad rummer af lærerige Seværdigheder, er der ikke Tvivl om, at dette Kursus i Tidens Løb vil faa sin Betydning i national og kulturel Henseende. Et Par af de unge Pigers Breve vil bedst vise, hvor megen Pris de sætter paa denne Undervisning.

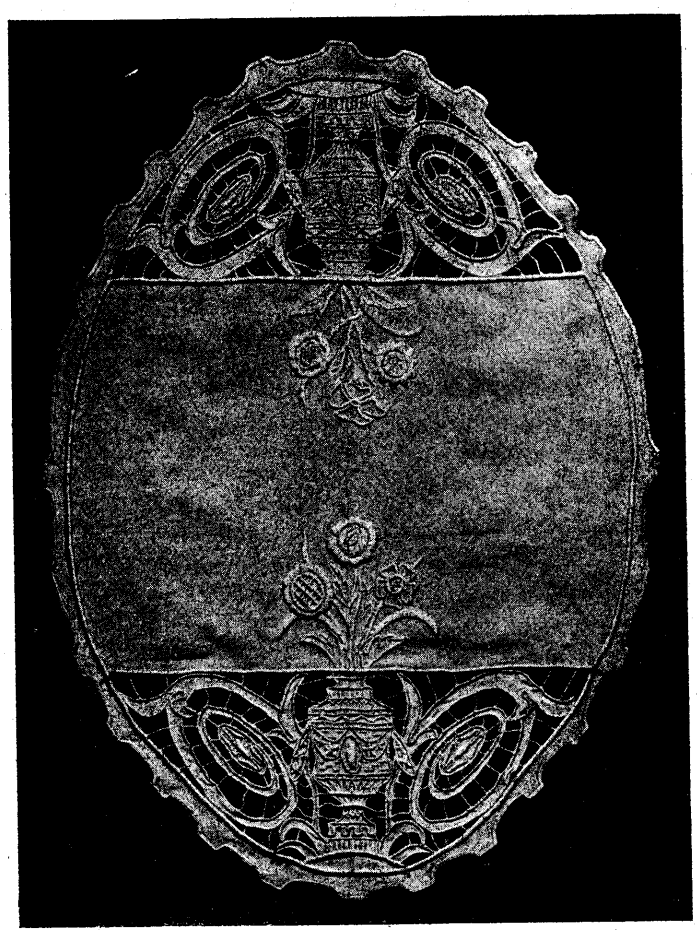

En Bakkeserviet, tegnet af *Hans Tegner.*

— Hvad jeg har lært paa mit Sommerkursus er kommet mig uhyre til Gavn her i mit Hjem og hos Venner og Bekendte, som jeg saa ofte har hjulpet. Selv har jeg nu faaet et lille Værksted med alt tilhørende Værktøj, hvor jeg istandsætter gamle Stole, Borde, Hylder, Strygebrædter o. s. v.; nye Ting, saasom Støvleknægte, Kasser, Skamler, Hylder laver jeg ligeledes, og det er naturligvis til stor Gavn i et Hjem, at alt saadant Arbejde ikke skal sendes „ud af Huset"; oppolere Borde har jeg ogsaa foretaget mig, ligeledes moderniseret og poleret et Par gamle, malede Egetræskister med Beslag, alt saadant er jo morsomt og rart at kunne faa gjort hjemme. Desuden har mit Kursus gjort Begyndelsen for mig til min Livsinteresse; thi jeg vil nu gaa over til Sløjden og faa Kursus paa Nääs i Sverig og saa uddannes til Sløjdlærerinde; da er det jo godt for mig at have gode Forkundskaber i Snedkerfaget. —

Anna Juhl,
Sønderjylland.

— — Nogle Dage efter, at vi kom til Kobenhavn, begyndte vi at gaa paa „Dansk Kunstflidsforenings Væveskole". Foruden os 3 Landsmandinder er der 9 unge Piger paa Skolen. De er allesammen meget elskværdige imod os, muntre og livsglade, saa vi holder meget af dem. Paa Skolen er vi hver Dag fra Kl. 9—2 og lader ustandselig „Skytterne gaa". Vores Lærerinde er en svensk Dame, som vi alle holder meget af. Vi har lært en hel Masse paa Skolen, og vi væver alle mulige Ting, fra ganske smaa Servietter til store Tæpper, Portierer o. m. alt med forskellig Slags Vævning, saa vi ere allesammen meget fornøjede med det Udbytte, vi har haft af den fortrinlige Undervisning. — Kunstflids-foreningen har sandelig gjort meget for os. Der er ikke blot sørget for, at vi fik lært at væve, men vi har ogsaa været paa næsten alle Musæer her i Staden, og du kan tro, det har vi haft en stor Fornøjelse af. — Saa har vi foretaget mange Udflugter til Byens yndige Omegn, og set og lært meget af alle Slags.

En venlig Hilsen fra Din hengivne

Ingebjorg Claesen,
Island.

Et Urtepottestativ, tegnet af *Arne Petersen.*

Hvorvidt dette Sommerkursus efterhaanden vil kunne komme til at tælle mange flere Elever, er ikke godt at sige. Det afhænger af den evindelige Hæmsko paa Hjertets Tilskyndelser — af Pengene og vil altsaa bero paa den unge Forenings Trivsel som Helhed. Endnu kæmper den ret haardt med Begyndelsesaarenes Vanskeligheder. Men de vil forhaabentlig overvindes, naar den unge Institution vinder Fodfæste hos det store Publikum. Man kan støtte Sagen paa tre Maader, enten ved at være Medlem (hvad der for Kbhvn,s Vedkommende koster 6 Kr. aarlig, for Provinsen 4), ved at spille i Lotteriet à 1 Kr. Lodsedlen med Gevinster af Gulvtæpper, Portièrer, Puder, Møbler o. l. fra Foreningens Skoler samt ved at købe sine færdige og paategnede Haandarbejder i Foreningens Udsalg. Efterhaanden vil den unge Forening sikkert vinde den trofaste Vennekreds, som Formaalet fortjener, og som er den bedste Støtte, naar der skal udrettes noget virkelig godt.

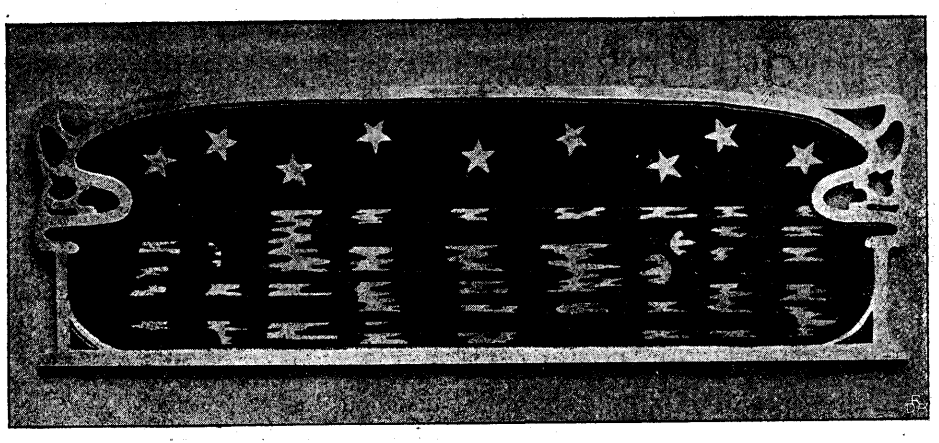

Et Broderi til en Sofaryg, tegnet af *Urban Gad.*

Et udskaaret Døroverstykke, tegnet af *Urban Gad.*

En Udstilling af Elevarbejder.

—o—

Frk. Ingnborg Suhr havde Søndag den 7. December arrangeret den første Udstilling af sine Elevers Arbejde, den første af den Slags der har været afholdt i Kobenhavn.

At den interesserede viste tydelig det store Besøg. I tætte Skarer trængte Herrer og Damer sig om de delikate Anretninger i det store, smukke Køkken. De 80 Elever, hvis Uddannelse begyndte 1. September, havde hver udstillet een eller flere Retter samt Bagværk.

Herrerne var ikke de mindst interesserede; unge Ægtemænd, vordende Ægtemænd og Fædre betragtede med straalende Blikke de gode Sager og frydede sig øjensynlig i Tankerne over de lukulliske Nydelser, der ventede dem. Allerede efter den 1. Time bar mange af Fadene Mærket „Solgt"

Udstillingen var meget omfattende, lige fra dagligdags Retter, som stegte Sild og gode hjemmelavede Spegepølser til de fineste Aspicer og Postejer. Ligeledes fandtes Bagværk fra delikat Franskbrød til nydelige Kransekager.

En Del af de unge Damer i Køkkendragt viste omkring og forklarede.

Frk. Suhr begynder efter Nytaar et Demonstrationskursus med Foredrag over Næringsmiddellære hver Torsdag Aften fra 8—10, (10 Torsdage) Pris 20 Kroner.

Dette Kursus er beregnet for Husmødre og viderekomne; mange Husmødre vil sikkert have Glæde af et saadant Kursus; det vil bringe dem gode Ideer og Lyst til at variere, denne Kunst der med smaa Midler bringer Fest ind i det daglige Liv.

E. H.

Dansk Kvindesamfund.

Ny Medlemmer i Odense Kredsen: Frk. Ida Hansen, Telegrafist, Odense. Fru Zimsen, Lærerinde.

Nye Medlemmer i Odder Kredsen: Fru Sine Jacobsen, Ørting; Fru Inger Marie Bjerre, Odder Mark; Frk. Andrea Jørgensen, Odder; Frk. Sophie Bisgaard, Odder; Fru Bolette Vorgaard, Tillerup; Fru Kristine Busk, Snorild; Fru Anna Tuxen, Odder; Fru Ingeborg Rasmussen, Odder.

Ind- og Udland.

—o—

Julebogen 1902,

Fortællinger og Skildringer af danske Forfattere, illustreret af danske Kunstnere. (Hagerups Forlag).

Denne Bog, der herefter vil udkomme hvert Aar kort før Jul, har ikke til Hensigt at konkurrere med de stere Julehefter, hvori Hovedvægten navnlig er lagt paa Illustrationsstoffet, og som ikke længe efter Højtiden „lægges ned i en Skuffe eller i et Skab". Der ventes en større og varigere Virkning af den. Den har ikke, menes det, som Julehæfterne udspillet sin Rolle med Julen, men vil fra Bogskabet oftere tages frem til Familiens Glæde og Opmuntring. Dette